

J.H. Leopold

Wiegelend hoofd, zoet vrouwenhoofd,
een zuivere vrucht, een reinblank ooft,

zo zal het liggen in de schalen
van mijne handen, de goudovalen,

dat mijne mond het proeven moge
het rustgezicht, rijp overtogen,

met de lippen, die zwellend openbreken,
de volzoete en met de neergestreken

koele oogleden en de tere âren
in de slapen, de holle als rozenblaren.